

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.270 van 25 april 2013
in de zaak A. 201.580/VII-38.225.**

In zake : Filip DOBBELAERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michael Verstraeten
kantoor houdend te 9040 Gent
Beelbroekstraat 60
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
de TUSSENGEMEENTELIJKE MAATSCHAPPIJ
DER VLAANDEREN VOOR WATERVOORZIENING
(TMVW)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 augustus 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het afdelingshoofd van de afdeling Milieuvergunningen van 27 juni 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 28 april 2011,

houdende het verlenen aan de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening van de milieuvergunning voor het exploiteren van een zonegebouw voor een drinkwaterbedrijf, gelegen aan de Peraltastraat 18 te Brugge, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 24 november 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 maart 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tine Strubbe, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat John Devers, die loco advocaat Patrick Devers verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij dient op 20 oktober 2010 een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een zonegebouw, gelegen aan de Peraltastraat 18 te Brugge.

3.2. Op 28 april 2011 verleent de deputatie van de provincie West-Vlaanderen de gevraagde vergunning.

3.3. De verzoeker dient bij de bevoegde Vlaamse minister bestuurlijk beroep in tegen voormelde beslissing.

3.4. Op 27 juni 2011 deelt het afdelingshoofd van de afdeling Milieuvergunningen aan de verzoeker mee dat het door hem ingestelde administratief beroep onontvankelijk is omdat hij "niet gemachtigd (is) tot het aantekenen van een beroep". In dit schrijven wordt verder verduidelijkt dat de verzoeker "geen rechtstreekse hinder (kan) ondervinden ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de vergunde inrichting (art. 24 § 1 van het milieuvergunningendecreet)".

Dit is het bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Excepties nopens het in rechte vereiste belang in hoofde van de verzoeker

4. De verwerende partij werpt op dat de verzoeker zijn belang niet op voldoende transparante en duidelijke wijze uiteenzet en dat hij bovendien op

geen enkele wijze kan beweren rechtstreekse hinder te zullen ondervinden van de vergunde exploitatie.

5. Ook de tussenkomende partij wijst op het ontbreken van een persoonlijk belang in hoofde van de verzoeker. Het commercieel belang waarop de verzoeker zich beroept vloeit volgens haar niet voort uit het bestreden besluit. Het ingeroepen belang zou bovendien wederrechtelijk zijn, aangezien het annulatieberoep er enkel toe strekt haar schade te berokkenen. Om die reden is er volgens de tussenkomende partij reden om artikel 37 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toe te passen.

6. In de memorie van wederantwoord schetst de verzoeker uitvoerig zijn zakelijke relatie met Dirk Oyaert in verband met de aankoop van de tussenkomende partij van een gebouw aan de Schaakstraat 100 te Brugge dat na verbouwing zou worden ingericht als een winkelcomplex, en maakt hij melding van de zakelijke problemen, meningsverschillen en conflicten die tussen hen zouden zijn ontstaan naar aanleiding van een bredere commerciële operatie waarvan de optie tot aankoop van een bouwgrond aan de Peraltastraat te Brugge, met de uiteindelijke bedoeling deze over te dragen aan de tussenkomende partij, een onderdeel was.

7. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker nog dat, indien hij het bestreden besluit niet op ontvankelijke wijze kan aanvechten, hem het voordeel wordt ontnomen om aan het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag te stellen die hij in de memorie van wederantwoord heeft geformuleerd met betrekking tot het aangevoerde middel.

Beoordeling

8. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling

of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

Om belang te hebben bij het bestrijden van de aan de tussenkomende partij verleende milieuvergunning moet de verzoeker derhalve aantonen of minstens aannemelijk maken dat hij hinder of nadeel kan ondervinden door de vergunde exploitatie. Dat nadeel mag commercieel van aard zijn. Echter is vereist dat het commerciële nadeel rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden milieuvergunning.

9. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden besluit past in het voornemen van de tussenkomende partij om haar activiteiten aan de Schaakstraat 100 te Brugge te verhuizen naar het goed, gelegen aan de Peraltastraat 18, eveneens te Brugge. Het pand aan de Schaakstraat 100 zou daarbij door de tussenkomende partij worden verkocht aan Dirk Oyaert en aan de verzoeker, beiden optredend voor de vennootschap De Watertoren Brugge BVBA in oprichting. De in dit opzicht tussen de voornoemde personen gesloten verkoopovereenkomst vermeldt als opschortende voorwaarde voor de verkoper (onder meer) dat deze "voor het uitbaten van haar bedrijf in (...) (het) nieuw gebouwencomplex", "gelegen te Brugge aan de Peraltastraat", "een rechtsgeldige uitbatingsvergunning" verkrijgt.

Er wordt niet ingezien hoe de bestreden milieuvergunning, zoals de verzoeker poneert, zijn "rechtspositie (...) in het kader van de te ontwikkelen site (Schaakstraat 100)" in het gedrang zou kunnen brengen. Het door de verzoeker beweerde verband tussen enerzijds de verkoop van het perceel grond aan de Peraltastraat 18 te Brugge en de verkoop door de tussenkomende partij van het gebouw aan de Schaakstraat 100 te Brugge, mist de vereiste causaliteit ten opzichte van de bestreden milieuvergunning en het afgeleide commercieel nadeel waarop zijn belang is gestoeld.

De mogelijkheid om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag gesteld te zien, verleent aan de verzoeker niet het in rechte vereiste belang bij de gevorderde nietigverklaring.

Het beroep is onontvankelijk.

V. Verzoek tot het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep

10. De tussenkommende partij vraagt om aan de verzoeker, met toepassing van artikel 37 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een geldboete op te leggen wegens kennelijk onrechtmatig beroep. In haar ogen dient het annulatieberoep louter als drukingsmiddel in het geschil dat gerezen is tussen de verzoeker en zijn voormalige zakenpartner Dirk Oyaert.

11. Het kennelijk onrechtmatig beroep is het beroep dat er kennelijk toe strekt om de tenuitvoerlegging van een duidelijk rechtmatige bestuurlijke beslissing te vertragen, of dat kennelijk niet is ingesteld met de bedoeling een uitspraak ten gronde over de aanspraak te verkrijgen. Een dergelijk misbruik kan worden afgeleid uit het bestaan in hoofde van de verzoeker van kwade trouw, van een bedoeling om te schaden of van een dilatoir oogmerk, of uit een uit de lucht gegrepen en kennelijk ongegronde argumentatie.

Mocht het al aan de partijen zijn om toepassing te vragen van dergelijke geldboete, acht de Raad van State het beweerde proceduremisbruik in hoofde van de verzoeker onvoldoende bewezen.

Het verzoek tot toepassing van artikel 37 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt afgewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientig april tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin